

через податкову та страхову системи; відстрочена плата за навчання тощо. Як правило, ці схеми реалізуються із залученням державних агентств [6].

Досліджуючи досвід надання освітніх кредитів у розвинених країнах дають змогу зробити висновки про значні обсяги кредитування та вагому підтримку держави. Значні фінансові ресурси спрямовуються на підтримку обдарованої молоді через пільгове кредитування, стипендії, гранди тощо. Таке ставлення до підтримки вищої освіти, у т. ч. через кредитний механізм, пояснюється дотриманням концепції розвитку економіки знань - економіки інноваційного типу, яка не можлива без відповідного кадрового забезпечення висококваліфікованими фахівцями [7].

Список літератури

1. Драган О. Освітні кредити як форма фінансування вищої освіти. *Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка*. 2009. № 112. С. 55-57.
2. Нова модель фінансування вищої освіти: Формування доданої вартості студента. Інформаційно-аналитический портал «Хвиля»: [сайт]. URL: <https://hvylya.net/analytics/society/nova-model-finansuvannya-vishhoi-osviti-formuvannya-dodanoyi-vartosti-studenta.html>
3. Андрієнко В. М. Белопольська Т. В., Пашенко Г. В. Механізми кредитування освітніх послуг. Донецьк: Юго-Восток, 2008. 81 с.
4. Верховна Рада України. *Офіц. веб-портал Верховної Ради України* : [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/term/13821>
5. Новіков В., Левін П. Фінансово-кредитні та інституціональні аспекти розвитку професійної освіти на постболонському просторі. *Проблеми науки і освіти*. 2006. № 2. С. 64-72.
6. Боголіб Т. Вдосконалення фінансового забезпечення вищої освіти. *Вісн. ТДЕУ*. 2006. № 3. С. 76-87.
7. Затонацька Т., Терещенко Г. Кредитний механізм фінансування здобуття вищої освіти в Україні. Наука молода. *Економіка*. 2018. № 2 (197). С. 19–23.

УДК 658.15 (075)

Замула О. В.

к. е. н, доцент,
доцент кафедри менеджменту та оподаткування,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,

Замула О. О.

к. т. н, доцент,
доцент кафедри міжнародного бізнесу та фінансів,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,

Угрімова І. В.

к. е. н, доцент,
доцент кафедри менеджменту та оподаткування,
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

ПЕРЕВАГИ ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ НА ОСНОВІ УПРАВЛІНСЬКОГО І ПОДАТКОВОГО ОБЛІКУ

Для успішного функціонування підприємства важливо сформувавши методологію підтримки його збалансованого фінансового стану. Вона має містити таку послідовність заходів, яка враховуватиме всі фактори впливу на господарську діяльність, як внутрішні так і зовнішні. Ця методологія має бути чіткою і зрозумілою, придатною до реалізації працівниками. Тому головним завданням будь-якого керівника є забезпечення підлеглих покроковою технологією, направленою на відстеження фінансових ризиків та усунення можливих втрат в результаті їх реалізації. Пропонуємо наступні етапи з підтримки збалансованого фінансового стану підприємства:

1. Комплексний та безперервний аналіз фінансової діяльності та оцінка фінансових результатів. Цей крок здійснюється на основі різних видів обліку, серед яких найбільш

придатними для прийняття рішень в системі фінансового планування є фінансовий, управлінський та податковий. Оскільки зазначені системи обліку є взаємопов'язаними інформаційними системами, які розкривають стан справ на підприємстві у різних системах виміру та результатами яких користуються в своїх інтересах певні кола осіб як у внутрішньому так і у зовнішньому середовищі організації, важливо визначити, що фінансовий облік є базою для формування управлінського і податкового видів обліку.

2. Дослідження факторів безпосереднього та опосередкованого впливу зовнішнього середовища на діяльність підприємства, серед яких необхідно визначити такі, що сприяють або ж заважають покращенню його фінансового стану. Ця інформація має містити нормативні та законодавчі акти податкового та фінансового спрямування, відомості щодо стану фінансових ринків, рівень цін, новітні технології управління витратами та ін.

3. Розробка фінансової стратегії, яка має включати наступні елементи:

- формування структури капіталу підприємства;
- оптимізація структури витрат та джерел їх утворення, пошук шляхів зниження собівартості;
- підтримка конкурентоспроможності продукції (послуг), що дозволить збільшувати обсяги її реалізації;
- розробка антикризових заходів, які дозволять своєчасно виявляти перші прояви кризи та не допустити виникнення кризової ситуації;
- оптимізація розподілу прибутку та визначення більш ефективної дивідендної політики.

Ці заходи стимулюватимуть збільшення вхідних грошових потоків через зменшення собівартості та збільшення обсягів продажу, що позитивно позначиться на фінансових результатах діяльності підприємства та зменшить рівень зовнішньої вразливості підприємства.

4. Розробка належних методів з моніторингу витрат. Це дозволить зменшити рівень втрат, притаманних всім стадіям трансформаційного процесу, які визначаються як нецільове зменшення ресурсів підприємства, а також грошове вираження ресурсів, які були спрямовані на здійснення основної діяльності чи окремих її етапів та частково або повністю не були використані достатньо ефективно.

Більшість відомих методів управління витратами в деякому ступені може бути застосована для моніторингу втрат. Втім виникають складнощі, пов'язані з особливостями сучасних умов господарювання, серед яких слід виділити прискорені темпи оновлення вподобань споживачів. Пропонується застосовувати для успішної реалізації цього етапу з покращення фінансового стану підприємства АВС-костинг, у якому діяльність підприємства розглядається як набір процесів. Облік витрат забезпечується за кожним видом діяльності, а не за функціями. Таким чином забезпечується зменшення обсягів витрат на ті види діяльності, які не підвищують цінності виробу, що сприяє мінімізації втрат.

УДК 368

Зінюк Л. О.
здобувач ступеня магістра,
Луцький національний технічний університет

ОЦІНКА ФІНАНСОВОГО СТАНУ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ (НА МАТЕРІАЛАХ СК ПРАТ «УПСК»)

Страховий ринок є важливим сегментом економіки, який забезпечує надійний страховий захист членів суспільства та є основою суспільного розвитку, збалансованості та стабільності.